

Poemari

Sant Jordi 2024

[is]creb Institut Superior de Ciències
Religioses de Barcelona

SANT JORDI

20 24

De l'1 al 17 d'abril, l'Institut Superior en Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) va brindar una oportunitat única al seu alumnat, professorat, amics i amigues per expressar-se a través de la poesia.

Sota la consigna de crear poemes de fins a 5 versos, es va convidar la comunitat a explorar les profunditats del llenguatge i l'emoció.

En aquest recull de poesia, trobareu el fruit d'aquesta iniciativa. Tant en català com en castellà, els participants van compartir les seves creacions originals, i també poemes d'autors consagrats que han servit d'inspiració per a molts.

Us convidem a gaudir d'aquesta col·lecció de paraules, on cada vers és una finestra cap a l'interior dels qui les han escrit.

Bona lectura!

AUTORS PARTICIPANTS:

Miguel Ángel **A**lonso Treceño

Blai **B**onet i Rigo

María Pilar **B**otaya Marcial

Núria **C**aum

Marta **F**inazzi

José María **F**uentes Santomá

Iván **G**alán Sánchez

Sonia **G**arcia Merchan

Patrici **M**artínez

Ezequiel **M**ir Casas

Lucia **M**ontobbio Campa

Isabel **S**auqué (poemes de J.Maragall i M. Sala)

Gemma **S**egura Busuldu

Marina **T**orres i Marí

Albert **U**bach

Sari **Z**evallos

I

Ya hay pasionarias
por fuera de la verja:
ya es primavera.

Miguel Ángel Alonso Treceño

II

TU

Surts de l'espai blavós de la sabonera marina,

i esdevens veu per aquells que callen,

i portes ales, plomes salades,

d'aquells que volen volar.

Ets la Paraula viva que sona en el cant de cada ocell.

Blai Bonet i Rigo

III

Ojos que ven la luz
Sorpresa de la vida,
ventana al mundo

María Pilar Botaya Marcial

IV

Al lluny, miratges.
Un vent esborra
de la memòria
foscos records. Posem-hi
senyals de vida nova.

V

ABRAHÁN

Contempla las estrellas.
Abrahán.
No intentes numerarlas.

VI

Sota el desmai
van lliscant les aigües:
per entre l'ombra
també flueix la veu
del rossinyol que diu primavera.

Miquel Martí i Pol
Pere Casldàliga
Otagaki Rengetsu
Núria Caum (recomana)

VII

PRIMAVERA

Bressolant la nit
he trobat tots els teus salms
i els desfullo com si fossin flors
perquè amb tu
sempre és primavera.

Marta Finazzi

VIII

<S'han endut el meu Senyor i no sé on l'han posat>.

La fràgil llum d'una espelma, abasta la negra nit:

colpeix de mort a la mort el sepulcre buit:

una veu crida: <Ha ressuscitat!>:

i l'anunci pregona el Cel obert, deler de la humanitat.

José María Fuentes Santomá

IX

A la font de la vida es reflecteixen els estels,
entre les seves aigües dansen les ombres,
com a amants eterns en una eterna abraçada,
xiuxiuegen secrets al vent que els bressola,
mentre la nit es vesteix de penombra.

Iván Galán Sánchez

X

CONSUELO

Muerta en vida me siento
siento que no merezco tu consuelo
tu consuelo es como el agua
como el agua me das la vida
y entre mis dedos te filtras.

Sonia Garcia Merchan

XI

A ti te debo vivir,
sentir la luz de su sol,
el caminar de tu sombra,
y en mis ojos incrustarse
una mar abierta a mis semejantes

XII

Ayer alcé la vista al cielo y conté
una, dos, tres, cuatro, cinco, seis, siete, estrellas,
y me sentí tan pequeño, que hoy al llegar la noche,
volveré a alzar la vista al cielo
y contaré, una dos, tres.... lo sé, volveré a sentirme bien.

XIII

No hay más camino que el de darse.
Y ser más luz, más transparente ante los nuestros.
No hay más camino que el de darse:
cuanto de ser se es y así quedarse eterno.

Patrici Martínez Navarro

XIV

En la vida con lápiz y con goma de borrar creo,
con olor a infancia,
que inaugure caminos de paz
tocando antes de nacer el cielo.

XV

Grita la ceguedad del alma: 'el dolor nos curará',
más tropiezo con estrellas
que vienen a alumbrar,
que me devuelven el corazón,
a mi mañana de luz.

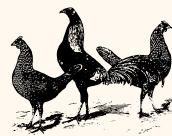
Patrici Martínez Navarro

XVI

Trobar la clau de la vida
Per orquestrar
La nostra recerca.
Caminar, és viure
A la promesa de l'Alba.

XVII

Mentre somio,
melangiosament,
moltes vegades deixo
l'hora fugir amb el vent.
La flor ja s'ha pansit!

Ezequiel Mir Casas

XVIII

No pot ser, que hagi
esperat l'aurora en va.
Hi ha d'haver, per a mi,
el començament, també,
d'alguna cosa.

XIX

En aquest món
les flors dels cors dels homes
es marceixen davant els nostres ulls
fins i tot mentre les contemplem
i ens delectem amb els seus colors

Ezequiel Mir Casas

XX

Sota un cel gris, missatges blancs,
coloms volant en ciutats de cendra.
Estrèpit de guerra, silenci de pau.

Lucia Montobbio Campa

XXI

¡CREO, SEÑOR, EN TI!

¿Cómo se atreve a negar
el ateo tu existencia,
porque en su racionar
no la comprende su ciencia?

Al que tus leyes desdeña
no le conviene creer...
y por locura se empeña
en prescindir de tu Ser.

Si ni tus fieles podemos
apreciar tu inmensidad,
pues tan limitados somos
en nuestra capacidad...

¿puede acaso comprender
una diminuta hormiga
la inteligencia, el saber,
de quien estudia e investiga?

Por esa misma razón
a ver no acierta el hombre
la providencia, la acción,
que rige tu Santo Nombre.

M. Sala
Recomana: Isabel Sauqué

XXII

PASQUA

Quin bell clar de lluna
tota aquesta nit!
L'aire immòbil, com de plata,
encanta el jardí florit.

En l'aire cristal·lí crida
una veu de joia vera.
La nit de Pasqua Florida
és una nit de cantera.

Al matí sortia
tot adelerat
per dir l'alegria
que la nit m'ha dat:
al peu de la porta
he vist un fil d'or:
'Alegria de Pasqua!'
m'ha dit el cor.

J.Maragall
Recomana: Isabel Sauqué

XXIII

Neix diví a la menjadora,
al Jordà, la immersió.
Paraules i fets alhora,
pa i vi i traició.
I la resurrecció.

XXIV

Ja sabem la cantarella
dels rics i la porta estreta,
però és cert que amb la monedeta
guanyà el cel la pobra vella

XXV

Deu mil llibres ben escrits,
deu mil prou tristes comèdies
no fan tan bones notícies
com llegir alegres tragèdies
del que alena les primícies.

Gemma Segura Busuldu

XXVI

Una Creu, Aigua i Llum.
i un llibre que és un volum.
Són els fruits de l'Esperit?
Són la tauleta de nit.

XXVII

Sense ser un encanteri
una llum en la foscor
ens desvela el misteri:
estem vius i amb raó
portem resurrecció.

XXVIII

Una baula ens transmetia
una pau de dins del cor.
Cadascú que la rebia
cantava la seva sort.

Gemma Segura Busuldu

XXIX

Unes cadenes enormes
tenen mil i una formes
no empresonen, no limiten,
senten i alhora citen
un llegat que no té normes.

XXX

L'aranyeta ben devota
ha teixit prop de l'altar,
feligresa de vuit potes
ni somriu ni fa ganyotes:
del fil vol el seu menjar.

XXXI

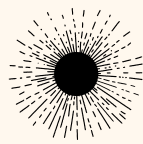
La llum lliurada:
nascut del fosc pútrid fang
el pètal més pur.

Marina Torres i Marí

XXXII

D'immens proclamo
la fe que magnifica
l'ànima mia,
avui que el meu silenci
és fet, en Déu, paraula.

Albert Ubach

XXXIII

DE NIT ERA I NEGRA ESTAVA

De nit era i negra estava,
quan agosarat va despertar a l'amor,
aquell amor que lluia orgullós amb flamarades de foc.

De nit era i negra estava,
quan ella el va mirar amb pànic i horror.

Ell mai havia vist una mirada i
va pensar que era d'amor.

De nit era i negra estava,
quan va sentir una espurna d'esperança,
no era del tot lleig, el seu nas era un dels millors per trobar menjar.

De nit era i negra estava,
quan la va veure als braços del cavaller
i va descobrir que ella mai l'estimaria.

Eren diferents.

De nit era i negra estava,
quan va sentir la fiblada de dolor al cor.
Va caure i mig moribund va decidir deixar l'empremta del seu amor.

Havia nascut la rosa.

SANT JORDI - 20 24

Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona
Carrer Diputació 231 - 08007 Barcelona
(+34) 93 454 19 63 | secretaria@iscreb.org

[is]creb Institut Superior de Ciències
Religioses de Barcelona

